

Det kunde hända mycket på marknaderna förr i världen. Vi pojkar tyckte att det största nöjet var, att efter skolans slut gå ner på hästtorget för att titta på när tättarna skulle lasta sina hästar, av vilka många aldrig gjort ett dagsverke utan i hela sitt liv, varit ett handelsobjekt. Men sparkas kunde de och tjurskåliga voro de, vilka under många års vana att ta sig ur svåra situationer, ty det var inte roligt att stå på en lastbil med bitska och slående kompisar. Det hände att den gubben som stod uppe i bilen följde med hästen över skranket på bilen och ned på torget, och den gubben som stod på torget följde med upp genom luckan i bilen. Jag såg en gång på Scan en kviga som gjorde likadant. Det var innan området var innehägnat, kvigan blev borta till långt in på hösten. Då ringde två bröder från Svensköp och talade om att enkviga följt med deras kor in i stallen. Fru Nilsson Westergren tyckte det var bra. Men bröderna sade, att de ville ha 50 kronor för infångandet. Varpå hon svarade, att det var oförskämt. Då svarade brodern i telefonen att det gjorde ingenting, varför inte, nä för då släpper vi henne igen. Ett ögonblick svarar hon och går och frågar kamrer Lilljeberg, varpå hon svarar kom med koen.